॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २५ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः॥ ३९ ॥ अहमेनंहनिष्यामिमहाराजबवीमिते॥मिषतांपांडुपुत्राणांपंचालानांचपश्यतां॥२२॥ग्रसिष्याम्यद्यसौभद्रंयथाराहुर्दिवाकरं॥ उत्कुत्र्यचाबवीद्वाक्यंकुरु राजिमदंपुनः॥ २३॥श्रुत्वारुष्णौमयाग्रस्तंसीभद्रमतिमानिनी॥गिमष्यतःप्रेतलोकंजीवलोकान्नसंशयः॥ २४॥तीचश्रुत्वास्तीव्यक्तंपांडोःक्षेत्रोद्भवाः सुताः॥एकाङ्गाससुरहर्गाःक्वैब्याद्वास्यंतिजीवितं॥२५॥तस्मादस्मिन्हतेशत्रौहताःसर्वेऽहितास्तव॥शिवेनमाध्याहिराजन्नेषहन्मिरिपूंस्तव॥२६॥ एव मुकाऽनदद्राजन्युत्रोदुःशासनस्तव॥ सौभद्रमभ्ययाकुद्धःशरवर्षेरवाकिरन्॥ २०॥तमतिकुद्धमायांततवपुत्रमरिंद्मः॥ अभिमन्युःशरैस्तीक्ष्णैःषिंद्वश त्यासमार्पयत्॥ २८॥ दुःशासनस्तुसंकुद्धःप्रभिन्नइवकुंजरः॥ अयोधयतसौभद्रमभिमन्युश्चतंरणे॥२९॥ तौमंडलानिचित्राणिरथाभ्यांसव्यद्क्षिणं॥ च रमाणावयुध्येतांरथशिक्षाविशारदौ॥ ३०॥ अथपणवसदंगदुंदुभीनांककचमहानकभेरिझईराणां ॥ निनद्मतिभृशंनराःप्रचकुर्लवणजलोद्भवसिंहना दिमिश्रं॥ ३१॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप०अभिमन्युवधपर्वणिदुःशासनयुद्धेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः॥ ३९॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ संजयउवाच शरविक्षतगात्रसुत्रत्यमित्रमवस्थितं॥अभिमन्युःस्मयन्धीमान्दुःशासनमथाबवीत्॥ १॥दिष्ट्यापत्र्यामिसंग्रामेमानिनंशूरमागतं॥ निषुरंत्यक्तधर्माण माक्रोशनपरायणं॥ २॥यत्सभायांत्वयाराज्ञोधृतराष्ट्रस्यश्चण्वतः॥ कोषितःपरुषैर्वाक्यैर्धर्मराजोयुधिष्ठिरः॥ ३॥ जयोन्मत्तेनभीमश्चबङ्कबद्धंत्रभाषितः॥ अक्षकूरंसमाश्रित्यसौबलस्यात्मनोबलं॥४॥तत्त्वयेदमनुत्रानंतस्यकोपान्महात्मनः॥परिवत्तापहारस्यकोधस्यात्रशमस्यच॥५॥ लोभस्यज्ञाननाशस्य द्रोहस्यात्याहितस्यच॥पितृणांममराज्यस्यहरणस्योग्रधन्विनां॥६॥तत्त्वयेदमनुप्राप्तंप्रकोपाँद्देमहात्मनां॥ सतस्योग्रमधर्मस्यफलंप्राप्नुहिदुर्मते॥७॥शा सितास्म्यद्यतेवाणैःसर्वसैन्यस्यपश्यतः॥अद्याहमनृणस्तस्यकोपस्यभवितारणे॥८॥ अमर्षितायाःकृष्णायाःकांक्षितस्यचमेपितुः॥अद्यकौरव्यभीमस्य भवितास्म्यनृणोयुधि॥९॥नहिमेमोक्ष्यसेजीवन्यदिनोत्सृजसेरणं॥एवमुकामहाबाहुर्बाणंदुःशासनांतकं॥१०॥संद्धेपरवीरप्नःकालास्यनिलवर्चसं॥ तस्योरस्तूर्णमासायजत्रुदेशेविभियतं॥ ११॥ जगामसहपुंखेनवल्मीलमिवपन्नगः॥ अथैनंपंचविंशत्यापुनरेवसमार्पयत्॥ १२॥

शरेति॥१॥२॥२॥४॥ अत्याहितस्यजीवानपेक्षकर्मणःसाहसस्येतियावत् ॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥ १॥